Enderrock | Enderrock | Actualitzat el 16/10/2020 a les 14:00

Joe Crepúsculo: «Intento que les meves cançons siguin com arbres torçats sobre si mateixos»

El músic acaba de llençar el desè àlbum d'estudi sota el nom 'Supercrepus II' | *Ens explica les direccions d'aquest nou treball en una entrevista*

Joe Crepúsculo | Sílvia Coca

El músic de Sant Joan Despí acaba de publicar el desè llarg d'estudi amb ni més ni menys que 17 noves cançons. *Supercrepus II* (El Volcán Música, 2020) arriba després de la publicació d'un disc recopilatori de la seva trajectòria, *10* (El Volcán Música & Ópalo Negro, 2018), com una segona part de la seva carrera musical. **Joe Crepúsculo** és un dels representants indispensables del pop espanyol, caracteritzat per les melodies lluminoses en contrast amb la seva capacitat vocal, rugosa i aparentment desganada. Ens fa cinc cèntims de les direccions d'aquest nou treball en una entrevista.

***Supercrepus* (autoeditat, 2008) va ser un àlbum el títol del qual feia honor al lloc on es va fer, una habitació a Barcelona. Com és que dotze anys més tard, en treus una segona part?**
Bé, ara visc a Madrid i composo en una habitació diferent. Em feia il·lusió recuperar la idea d'un disc llarg, d'una hora de duració (doble vinil) en què s'hi poguessin escoltar cançons molt diferents entre elles però que al final fossin molt pop. En realitat és l'estil que faig: pop a seques. Pot ser que soni molt diferent, ja que en aquest cas està gravat en un estudi amb bateria i guitarres, però

crec que hi ha una identificació en el romanticisme pervertit de les seves cançons.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=fcbplBp3FsQ

"Discoteca en ruinas" és el segon senzill d'aquest nou àlbum, després de "Cuarentena sin ti". Què tenen en comú aquestes dues cançons?

Crec que si tenen alguna cosa en comú és l'amor en temps d'apocalipsi. Estem vivint una situació amb el marro del virus totalment diferent, i això fa que sigui un moment que podem relacionar d'alguna manera amb les pel·lícules de zombis i catastrofisme. A mi m'agrada observar els arbres quan es torcen sobre si mateixos i intento que les meves cançons siguin una mica així.

D'on surt, aquesta sonoritat vuitantera que banya una mica tot el disc i que queda palesa sobretot a "Discoteca en ruinas"?

En el cas d'aquesta cançó, vaig fer una base, la vaig cantar i després la vaig enviar a Sergio Pérez. Ell ha estat el productor del disc i va tenir la brillant idea d'acostar-la a **Los Smiths** i la sonoritat vuitantera, que crec que li ha fet bé.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=yXfKmrPKN0g

En quin punt diries que ets respecte a la teva carrera com a músic i artista?

Doncs soc en un moment preciós, en què cada cop més gent coneix la meva música i puc seguir fent una mica el que em ve de gust, sempre intentant no perdre la frescor ni la intuïció però cada cop intentant fer les coses millor. Crec que, si s'ajunten la responsabilitat i una mica de bogeria, poden seguir sorgint camins molt bonics i especials. Potser això sigui el que més por em fa: perdre el *brillo*.

Com planteges els directes per aquest nou treball? Tot i que no és un temps fàcil per a plantejar-se això...

En efecte, estic muntant una banda de rock per poder presentar el nou disc. A Barcelona, per exemple, tocarem el 28 de novembre a Montjuïc. Així que crec que es podrà ballar però d'una forma diferent, assegut en una taula i amb mascareta... però espero que igualment es pugui gaudir al màxim.